

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 48

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums
2011. gada 23. februāris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁾** 1

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 165/2011 (2011. gada 22. februāris), ar ko paredz 2011. gadā un turpmākajos gados izdarīt atvilkumus no konkrētām Spānijai iedalītām makreles nozvejas kvotām 2010. gadā notikušās pārzvejas dēļ** 11

Komisijas Regula (ES) Nr. 166/2011 (2011. gada 22. februāris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 14

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LĒMUMI

2011/121/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2011. gada 21. februāris), ar ko Eiropas Savienībā nosaka darbības uzlabošanas mērķus un brīdinājuma robežvērtības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai 2012. līdz 2014. gadā ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2011/7/ES

(2011. gada 16. februāris)

par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/35/EK (2000. gada 29. jūnijs) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽³⁾ ir jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības un racionalizācijas labad attiecīgie noteikumi būtu jāpārstrādā.

(2) Vairumu preču un pakalpojumu iekšējā tirgū uzņēmumi piegādā/sniedz citiem uzņēmumiem un publiskām iestādēm ar atliktas samaksas noteikumiem, tādējādi piegādātājs/pakalpojuma sniedzējs klientam rēķina apmaksai dod laiku, kā puses vienojušās, kā norādīts piegādātāja/pakalpojuma sniedzēja rēķinā vai kā noteikts tiesību aktos.

(3) Daudzi maksājumi komercdarījumos starp tirgus dalībniekiem vai starp tirgus dalībniekiem un publiskām iestādēm tiek veikti vēlāk, nekā noteikts līgumā vai izklāstīts vispārējos tirdzniecības nosacījumos. Lai gan preces ir piegādātas vai pakalpojumi sniegti, daudzi ar tiem saistītie rēķini tiek maksāti, ievērojami kavējot termiņu. Šādi maksājumu kavējumi nelabvēlīgi ietekmē likviditāti un apgrūtina uzņēmumu finanšu pārvaldību. Tie ietekmē arī uzņēmumu konkurētspēju un rentabilitāti, ja kreditoram maksājuma kavējuma dēļ ir nepieciešams ārējs finansējums. Ekonomikas lejupslīdes laikā šādas negatīvas ietekmes risks ievērojami palielinās, jo finansējuma pieejamība ir apgrūtināta.

(4) Prasības tiesā saistībā ar maksājumu kavējumiem jau ir vienkāršotas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru ⁽⁶⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām ⁽⁷⁾. Lai novērstu maksājumu kavējumus komercdarījumos, vēl ir jāpieņem papildu noteikumi.

(5) Uzņēmumiem vajadzētu būt iespējai nodarboties ar komercdarbību visā iekšējā tirgū saskaņā ar nosacījumiem, kas nodrošina to, ka pārrobežu darījumi nebūtu saistīti ar lielāku risku kā iekšzemes darījumi. Rastos konkurences traucējumi, ja valsts iekšējos un pārrobežu darījumos piemērotu būtiski atšķirīgus noteikumus.

⁽¹⁾ OV C 255, 22.9.2010., 42. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. oktobra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 24. janvāra lēmums.

⁽³⁾ OV L 200, 8.8.2000., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 199, 31.7.2007., 1. lpp.

- (6) Savā 2008. gada 25. jūnija paziņojumā "Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts" Komisija uzsvēra, ka mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) būtu jāuzlabo finansējuma pieejamība un jāveido tiesiskā un uzņēmējdarbības vide, kas būtu labvēlīga savlaicīgiem maksājumiem komercdarījumos. Būtu jānorāda, ka publiskām iestādēm šajā sakarā ir īpaša atbildība. MVU definēšanas kritēriji ir izklāstīti Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumā 2003/361/EK par mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu definīciju⁽¹⁾.
- (7) Viena no Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojuma "Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns" prioritārajām darbības jomām ir administratīvā sloga samazināšana un uzņēmējdarbības veicināšana, *inter alia*, likviditātes apsvērumu dēļ nodrošinot to, ka principā rēķinus, tostarp no MVU, par piegādēm un pakalpojumiem apmaksā viena mēneša laikā.
- (8) Šīs direktīvas piemērošanas jomai būtu jāattiecas vienīgi uz maksājumiem, ko veic kā atlīdzību komercdarījumos. Ar šo direktīvu nebūtu jāreglamentē darījumi ar patērētājiem, procentu maksājumi saistībā ar citiem maksājumiem, t. i., maksājumi atbilstīgi tiesību aktiem par čekiem un pārvedu vekseliem, vai maksājumi zaudējumu kompensācijai, tostarp apdrošināšanas sabiedrību maksājumi. Turklāt dalībvalstīm būtu jāvar šo direktīvu nepiemērot parādiem, uz ko attiecas maksātspējas procedūras, tostarp procedūras, kuru mērķis ir parādu pārstrukturēšana.
- (9) Šai direktīvai būtu jāreglamentē visi komercdarījumi neatkarīgi no tā, vai tos veic starp privātiem vai publiskiem uzņēmumiem vai starp uzņēmumiem un publiskām iestādēm, ņemot vērā to, ka publiskās iestādes uzņēmumiem veic ievērojamu maksājumu apjomu. Tādēļ būtu arī jāreglamentē visi komercdarījumi starp galvenajiem līgumslēdzējiem un viņu piegādātājiem un apakšuzņēmējiem.
- (10) Tas, ka šī direktīva attiecas uz brīvajām profesijām, nedrīkstētu dalībvalstīm radīt pienākumu uzskatīt brīvo profesiju pārstāvjus par uzņēmumiem vai uzņēmējiem jomās, uz ko neattiecas šīs direktīvas piemērošanas joma.
- (11) Tādai preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību, kurai piemēro šo direktīvu, būtu jāietver arī publisko iestāžu pasūtīto būvdarbu projektēšana un veikšana, kā arī celtniecības un inženierbūvniecības darbi.
- (12) Maksājuma kavējums ir līguma pārkāpums, kas zemās vai nulles nokavējuma procentu likmes un/vai atlīdzināšanas procedūras ilguma dēļ parādniekiem vairumā dalībvalstu ir kļuvis finansiāli izdevīgs. Lai šo tendenci pavērstu pretējā virzienā un atturētu no maksājumu kavējumiem, ir nepieciešama izlēmīga pāreja uz maksājumu tūlītējas veikšanas kultūru, saskaņā ar kuru par redzami netaisnu līguma noteikumu vai praksi vienmēr būtu jāuzskata tas, ka tiek izslēgtas tiesības pieprasīt procentus. Šādai pārejai būtu jāietver arī īpašu noteikumu ieviešana par maksājumu termiņiem un par kreditoriem radušos izmaksu kompensēšanu, un – *inter alia* – par to, ka būtu jāpresumē, ka ir redzami netaisni izslēgt tiesības uz atgūšanas izmaksu kompensāciju.
- (13) Attiecīgi būtu jānosaka, ka līgumā paredzētie uzņēmumu savstarpējie maksājumi parasti jāveic ne vairāk kā 60 kalendārajās dienās. Tomēr var būt apstākļi, kuros uzņēmumiem nepieciešami ilgāki maksājumu termiņi, piemēram, gadījumos, kad uzņēmumi vēlas saviem klientiem piešķirt tirdzniecības aizdevumu. Tādēļ vajadzētu saglabāt iespēju līgumslēdzējam pusēm īpaši vienoties par maksājumu termiņiem, kas ir ilgāki par 60 dienām, tomēr ar nosacījumu, ka šāda termiņa pagarināšana nav redzami netaisna attiecībā pret kreditoru.
- (14) Savienības tiesību aktu konsekvences dēļ arī šīs direktīvas nolūkā būtu jāpiemēro "līgumslēdzēja iestādes" definīcija, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽³⁾.
- (15) Likumiskie nokavējuma procenti būtu jāaprēķina par katru kavējuma dienu kā vienkārši procenti saskaņā ar Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus⁽⁴⁾.
- (16) Ar šo direktīvu nevajadzētu kreditoram uzlikt par pienākumu pieprasīt nokavējuma procentus. Maksājuma kavējuma gadījumā šai direktīvai būtu jāļauj kreditoram pieprasīt nokavējuma procentus bez iepriekšēja brīdinājuma par līguma noteikumu nepildīšanu vai citiem līdzīgiem paziņojumiem, ar kuriem parādniekam atgādina par tā pienākumu samaksāt.
- (17) Lai varētu pieprasīt nokavējuma procentus, parādnieka maksājums būtu jāuzskata par nokavētu tad, ja kreditors noteiktajā dienā nav saņēmis tam maksājamo summu, ar nosacījumu, ka kreditors ir izpildījis savus juridiskos un līgumā noteiktos pienākumus.

(1) OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

(2) OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

(3) OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

(4) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

- (18) Rēķini rada pamatu maksājuma pieprasīšanai un ir svarīgi dokumenti preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas darījumu ķēdē, *inter alia*, maksājuma veikšanas termiņa noteikšanā. Šīs direktīvas nolūkā dalībvalstīm būtu jāveicina tādu sistēmu izveide, kas sniedz juridisku noteiktību attiecībā uz konkrēto dienu, kad parādnieki saņem rēķinus, tostarp e-rēķinu jomā, kurā rēķinu saņemšana varētu radīt elektroniskus apstiprinājumus un kuru daļēji reglamentē noteikumi par rēķiniem, kas ietverti Padomes Direktīvā 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾.
- (19) Lai atturētu maksājumu kavējumus, ir nepieciešama taisnīga kompensācija kreditoriem par atgūšanas izmaksām, kas radušās maksājuma kavējuma dēļ. Atgūšanas izmaksas būtu jāiekļauj arī saistītās administratīvās izmaksas un kompensācija par iekšējām izmaksām, kas radušās maksājuma kavējuma dēļ, un tām šajā direktīvā būtu jāparedz fiksēta minimālā summa, ko var piemērot kopā ar nokavējuma procentiem. Fiksētas summas veidā noteiktas kompensācijas mērķim vajadzētu būt ar atgūšanu saistīto administratīvo un iekšējo izmaksu samazināšanai. Atgūšanas izmaksu kompensācija būtu jānosaka, neskarot valstu noteikumus, saskaņā ar kuriem attiecīgās valsts tiesa var piešķirt kreditoram kompensāciju par jebkādu papildu kaitējumu, kas saistīts ar parādnieka maksājuma kavējumu.
- (20) Papildus tiesībām saņemt fiksētas summas maksājumu, lai segtu atgūšanas iekšējās izmaksas, kreditoriem vajadzētu noteikt arī tiesības uz citu atgūšanas izmaksu atlīdzināšanu, kuras tiem rodas parādnieka maksājuma kavējuma dēļ. Šādās izmaksās jo īpaši būtu jāiekļauj izmaksas, kas kreditoriem rodas saistībā ar jurista vai parādu piedziņas aģentūras algošanu.
- (21) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu tiesības paredzēt tādas fiksētas summas atgūšanas izmaksu kompensēšanai, kuras ir lielākas un līdz ar to kreditoram izdevīgākas, vai palielināt minētās summas, *inter alia*, lai ņemtu vērā inflāciju.
- (22) Šai direktīvai nevajadzētu likt šķēršļus maksājumu veikšanai pa daļām vai nevienmērīgai maksājumu veikšanai. Tomēr katrs maksājums vai tā daļa būtu jāveic saskaņā ar līguma noteikumiem, un tam būtu jāpiemēro šajā direktīvā izklāstītie noteikumi par maksājuma kavējumu.
- (23) Publiskajām iestādēm parasti ir pieejamas drošākas, uzticamākas un nepārtrauktākas ienākumu plūsmas nekā uzņēmumiem. Turklāt daudzas publiskās iestādes finansējumu var iegūt ar daudz izdevīgākiem nosacījumiem nekā uzņēmumi. Vienlaikus publiskās iestādes savu mērķu sasniegšanā ir mazāk atkarīgas no stabili tirdzniecības sakaru veidošanas nekā uzņēmumi. Ilgi maksājumu termiņi un publisko iestāžu pieļauti novēloti maksājumi par precēm un pakalpojumiem rada nepamatotas izmaksas uzņēmumiem. Tādēļ ir atbilstīgi ieviest īpašus noteikumus attiecībā uz komercdarījumiem, kas saistīti ar precēm vai pakalpojumiem, kurus publiskajām iestādēm piegādā/sniedz uzņēmumi, un minētajos noteikumos jo īpaši paredzēt tādas maksājumu termiņus, kas parasti nepārsniedz 30 kalendārās dienas, ja vien līgumā nav īpaši noteikts citādi un ar nosacījumu, ka tam ir objektīvs pamatojums saistībā ar līguma īpatnībām un ka šis termiņš nekādā gadījumā nepārsniedz 60 kalendārās dienas.
- (24) Tomēr būtu jāņem vērā to publisko iestāžu īpašā situācija, kuras veic rūpnieciska vai tirdznieciska rakstura saimniecisko darbību, tirgū piedāvājot preces vai pakalpojumus publiska uzņēmuma statusā. Šajā nolūkā, pastāvot konkrētiem nosacījumiem, vajadzētu ļaut dalībvalstīm pagarināt likumisko maksājumu termiņu līdz, ilgākais, 60 kalendārjām dienām.
- (25) Saistībā ar maksājuma kavējumu īpašu iemeslu bažām rada situācija veselības aprūpes pakalpojumu jomā daudzās dalībvalstīs. Līdz ar Eiropas iedzīvotāju novecošanu, vidējā paredzamā mūža ilguma palielināšanos un medicīnas attīstību veselības aprūpes sistēmām kā svarīgai Eiropas sociālās infrastruktūras daļai savas vajadzības bieži vien nākas pielāgot pieejamajam finansējumam. Visām šīm sistēmām jāaskaras ar uzdevumu prioritātes veselības aprūpē izvirzīt tā, lai pacientu vajadzības būtu līdzsvarā ar pieejamajiem finanšu resursiem. Tādēļ būtu jāparedz, ka dalībvalstīs drīkst atļaut zināmu elastību saistību izpildē publiskajām struktūrām, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus. Šajā nolūkā, pastāvot konkrētiem nosacījumiem, vajadzētu ļaut dalībvalstīm likumisko maksājumu termiņu pagarināt līdz, ilgākais, 60 kalendārjām dienām. Tomēr dalībvalstīm būtu jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu, ka maksājumi veselības aprūpes nozarē tiek veikti tiesību aktos noteiktajos termiņos.
- (26) Lai neapdraudētu šīs direktīvas mērķa sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka komercdarījumos apstiprināšanas vai pārbaudes procedūras maksimālais ilgums parasti nepārsniedz 30 kalendārās dienas. Tomēr būtu jāparedz, ka pārbaudes procedūras ilgums drīkst pārsniegt 30 kalendārās dienas, piemēram, īpaši sarežģītu līgumu gadījumos, ja tas ir īpaši noteikts līgumā un citos attiecīgajos konkursa dokumentos un ja tas nav redzami netaisni attiecībā pret kreditoru.
- (27) Finansēšanas un komerciālo attiecību kontekstā Savienības iestāžu situācija ir salīdzināma ar dalībvalstu valsts iestāžu situāciju. Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam⁽²⁾, nosaka, ka Savienības iestāžu izdevumu apzināšana, apstiprināšana un samaksa jāpabeidz termiņos, kas paredzēti īstenošanas noteikumos. Šie īstenošanas noteikumi

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

ir izklāstīti Komisijas Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopieniu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un tie precizē apstākļus, kādos kreditoriem, kas maksājumus saņem novēloti, ir tiesības saņemt soda procentus. Ņemot vērā to, ka minētās regulas pašlaik tiek pārskatītas, būtu jānodrošina, ka Savienības iestādēm maksājumu veikšanai atvēlētie termiņi tiek saskaņoti ar likumiskajiem termiņiem, ko saskaņā ar šo direktīvu piemēro publiskajām iestādēm.

(28) Ar šo direktīvu būtu jāaizliedz ļaunprātīgi izmantot brīvību slēgt līgumus par ļaunu kreditoram. Līdz ar to gadījumos, kad līguma noteikums vai prakse attiecībā uz maksājuma dienu vai termiņu, nokavējuma procentu likmi vai atgūšanas izmaksu kompensāciju nav attaisnojami, pamatojoties uz parādniekam piešķirtajiem nosacījumiem, vai arī tas galvenokārt kalpo parādnieka papildu likviditātes nodrošināšanai uz kreditora rēķina, to var uzskatīt par šāda veida ļaunprātīgu izmantošanu. Šajā nolūkā saskaņā ar akadēmisko Vienotā modeļa projektu jebkurš līguma noteikums vai prakse, kas acīmredzami novirzās no labas komercprakses un ir pretrunā labai ticībai un taisnīgai darījumu veikšanai, būtu jāuzskata par netaisnu attiecībā pret kreditoru. Jo īpaši par redzami netaisnu vienmēr būtu jāuzskata tas, ka tiek skaidri izslēgtas tiesības pieprasīt procentus, turpretī būtu jāpřezumē, ka ir redzami netaisni izslēgt tiesības uz atgūšanas izmaksu kompensāciju. Šī direktīva nedrīkstētu ietekmēt valstu noteikumus, kas attiecas uz līgumu slēgšanu vai kas reglamentē tādu līgumos paredzētu noteikumu spēkā esamību, kuri ir netaisni attiecībā pret parādnieku.

(29) Saistībā ar pastiprinātajiem centieniem novērst līgumu slēgšanas brīvības ļaunprātīgu izmantošanu, kaitējot kreditoriem, oficiāli atzītām organizācijām, kas pārstāv uzņēmumus, un organizācijām, kas ir leģitīmi ieinteresētas pārstāvēt uzņēmumus, vajadzētu būt iespējai iesniegt prasību attiecīgās valsts tiesās vai administratīvajās struktūrās, lai novērstu tādu līguma noteikumu vai prakses turpmāku izmantošanu, kuri ir redzami netaisni attiecībā pret kreditoru.

(30) Lai sniegtu ieguldījumu šīs direktīvas mērķa sasniegšanā, dalībvalstīm būtu jāveicina paraugprakses izplatīšanās, tostarp iedrošinot publicēt tūlītējo maksātāju sarakstu.

(31) Ir vēlams nodrošināt, lai visā Savienībā kreditori varētu nediskriminējoši izmantot īpašumtiesību saglabāšanas klauzulu, ja īpašumtiesību saglabāšanas klauzula ir spēkā saskaņā ar piemērojamiem valsts noteikumiem, kas atbilst starptautiskajām privāttiesībām.

(32) Šī direktīva vienīgi definē terminu "izpildāms nolēmums", bet tā nedrīkstētu reglamentēt dažādas šāda nolēmuma piespiedu izpildes procedūras vai nosacījumus, ar kuriem šāda nolēmuma piespiedu izpildi var apturēt vai atlikt.

(33) Maksājumu kavējumu sekas var būt efektīvas vienīgi tad, ja ar tām kopā paredz atlīdzināšanas procedūras, kas ir ātras un kreditoram labvēlīgas. Atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pantā paredzētajam nediskriminēšanas principam šīm procedūrām vajadzētu būt pieejamām visiem kreditoriem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

(34) Lai atvieglinātu šīs direktīvas ieviešanu, dalībvalstīm būtu jāveicina mediācijas un citu alternatīvu strīdu izšķiršanas veidu izmantošana. Pamatnoteikumi par Savienības līmeņa mediācijas sistēmām, jo īpaši pārrobežu strīdu gadījumos, jau ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/52/EK (2008. gada 21. maijs) par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās ⁽²⁾. Dalībvalstīm būtu arī jāamudina ieinteresētās personas izstrādāt brīvprātīgi piemērojamus rīcības kodeksus ar mērķi īpaši veicināt šīs direktīvas īstenošanu.

(35) Ir jānodrošina, lai neapstrīdētu prasījumu atgūšanas procedūras attiecībā uz maksājumu kavējumiem komercdarījumos neatkarīgi no parāda summas būtu iespējams pabeigt īsā laikā, tostarp izmantojot paātrinātu procedūru.

(36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, novērst maksājumu kavējumus iekšējā tirgū – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ tās iedarbības un seku dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(37) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā uz tiem noteikumiem, kuri būtiski mainīti salīdzinājumā ar Direktīvu 2000/35/EK. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no minētās direktīvas.

(38) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas 2000/35/EK transponēšanai valsts tiesību aktos un tās piemērošanai.

⁽¹⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.

(39) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šīs direktīvas mērķis apkarot maksājumu kavējumus komercdarījumos, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, tādējādi veicinot uzņēmumu un jo īpaši MVU konkurētspēju.

2. Šo direktīvu piemēro visiem maksājumiem, ko veic kā atlīdzību komercdarījumos.

3. Dalībvalstis var šo direktīvu nepiemērot parādiem, uz kuriem attiecas pret parādnieku vēstas maksātnespējas procedūras, tostarp parādu pārstrukturēšanas procedūras.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "komercdarījumi" ir darījumi starp uzņēmumiem vai starp uzņēmumiem un publiskām iestādēm, kuru rezultāts ir preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana par atlīdzību;
- 2) "publiska iestāde" ir līgumslēdzēja iestāde, kas definēta Direktīvas 2004/17/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punktā, neatkarīgi no līguma priekšmeta vai vērtības;
- 3) "uzņēmums" ir organizācija, kas nav publiska iestāde un kas darbojas, veicot neatkarīgu saimniecisku vai profesionālu darbību, pat ja šo darbību veic viena persona;
- 4) "maksājuma kavējums" ir maksājuma neveikšana līgumā vai tiesību aktos noteiktajā termiņā, ja ir izpildīti 3. panta 1. punktā vai 4. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi;
- 5) "nokavējuma procenti" ir likumiskie nokavējuma procenti vai procenti, par kuru likmi uzņēmumi vienojušies, ievērojot 7. pantu;
- 6) "likumiskie nokavējuma procenti" ir vienkārši nokavējuma procenti, kuru likme ir vienāda ar pamatlikmi, kam pieskaitīti vismaz astoņi procentpunkti;
- 7) "pamatlikme" ir viena no šādām likmēm:
 - a) dalībvalstij, kuras valūta ir euro:
 - i) vai arī galējā procentu likme, kas noteikta Eiropas Centrālā bankā piemēro savām jaunākajām galvenajām refinansēšanas operācijām;

ii) vai arī galējā procentu likme, kas noteikta Eiropas Centrālā bankas jaunāko galveno refinansēšanas operāciju mainīgas procentu likmes izsoles procedūrās;

b) dalībvalstij, kuras valūta nav euro – savas valsts bankas noteiktā līdzvērtīgā likme;

8) "maksājamā summa" ir pamatsumma, kas būtu bijusi jāmaksā līgumā vai tiesību aktos noteiktajā maksājuma termiņā, ieskaitot rēķinā vai līdzvērtīgā maksājuma pieprasījumā norādītos piemērojamos nodokļus, nodevas un maksas;

9) "īpašumtiesību saglabāšana" ir līgumiska vienošanās, saskaņā ar kuru pārdevējs saglabā īpašumtiesības uz attiecīgajām precēm, līdz cena ir pilnībā samaksāta;

10) "izpildāms nolēmums" ir tiesas vai citas kompetentas iestādes izdots lēmums, spriedums vai maksājuma rīkojums, tostarp provizoriski izpildāms, kas paredz tūlītēju samaksu vai samaksu pa daļām un kas ļauj kreditoram piespiedu izpildes kārtībā saņemt savu prasījumu no parādnieka.

3. pants

Darījumi starp uzņēmumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka komercdarījumos starp uzņēmumiem kreditoram bez vajadzības atgādināt ir tiesības uz nokavējuma procentiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) kreditors ir izpildījis savas līgumsaistības un juridiskos pienākumus; un
- b) kreditors nav laikus saņēmis maksājamo summu, izņemot gadījumus, kad parādnieks nav atbildīgs par nokavējumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka piemērojamā pamatlikme:

- a) attiecīgā gada pirmajā pusgadā ir likme, kas ir spēkā minētā gada 1. janvārī;
- b) attiecīgā gada otrajā pusgadā ir likme, kas ir spēkā minētā gada 1. jūlijā.

3. Ja ir izpildīti 1. punktā paredzētie nosacījumi, dalībvalstis nodrošina, ka:

a) kreditoram ir tiesības pieprasīt nokavējuma procentus no nākamās dienas pēc līgumā noteiktās maksājuma dienas vai maksājuma termiņa beigu dienas;

b) ja maksājuma diena vai maksājuma termiņa beigu diena līgumā nav noteikta, kreditoram ir tiesības pieprasīt nokavējuma procentus, beidzoties vienam no šādiem termiņiem:

i) 30 kalendārās dienas pēc tam, kad parādnieks saņēmis rēķinu vai līdzvērtīgu maksājuma pieprasījumu;

(¹) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

ii) ja rēķina vai līdzvērtīga maksājuma pieprasījuma saņemšanas diena nav skaidri noteikta – 30 kalendārās dienas pēc preču vai pakalpojumu saņemšanas dienas;

iii) ja parādnieks saņem rēķinu vai līdzvērtīgu maksājuma pieprasījumu agrāk nekā preces vai pakalpojumus – 30 kalendārās dienas pēc preču vai pakalpojumu saņemšanas dienas;

iv) ja pieņemšanas vai pārbaudes procedūra, ar kuru ir jāpārbauda preču vai pakalpojumu atbilstība līgumam, ir paredzēta tiesību aktos vai līgumā un ja parādnieks saņem rēķinu vai līdzvērtīgu maksājuma pieprasījumu agrāk vai dienā, kad notiek šāda pieņemšana vai pārbaude – 30 kalendārās dienas pēc minētās dienas.

4. Ja ir paredzēta pieņemšanas vai pārbaudes procedūra, ar kuru ir jāpārbauda preču vai pakalpojumu atbilstība līgumam, dalībvalstis nodrošina, ka šīs procedūras maksimālais ilgums nepārsniedz 30 kalendārās dienas pēc preču vai pakalpojumu saņemšanas dienas, ja vien līgumā nav īpaši noteikts citādi un ar nosacījumu, ka tas nav redzami netaisni attiecībā pret kreditoru 7. panta nozīmē.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka līgumā noteiktais maksājuma termiņš nepārsniedz 60 kalendārās dienas, ja vien līgumā nav īpaši noteikts citādi un ar nosacījumu, ka tas nav redzami netaisni attiecībā pret kreditoru 7. panta nozīmē.

4. pants

Darījumi starp uzņēmumiem un publiskām iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka komercdarījumos, kur parādnieks ir publiska iestāde, beidzoties 3., 4. vai 6. punktā noteiktajam termiņam, kreditoram bez vajadzības atgādināt ir tiesības uz likumiskajiem nokavējuma procentiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) kreditors ir izpildījis savas līgumsaistības un juridiskos pienākumus; un
- b) kreditors nav laikus saņēmis maksājamo summu, izņemot gadījumus, kad parādnieks nav atbildīgs par nokavējumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka piemērojamā pamatlīdzība:

- a) attiecīgā gada pirmajā pusgadā ir likme, kas ir spēkā minētā gada 1. janvārī;
- b) attiecīgā gada otrajā pusgadā ir likme, kas ir spēkā minētā gada 1. jūlijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka komercdarījumos, kuros parādnieks ir publiska iestāde:

- a) maksājuma termiņš nepārsniedz vienu no šādiem laika posmiem:
 - i) 30 kalendārās dienas pēc tam, kad parādnieks saņēmis rēķinu vai līdzvērtīgu maksājuma pieprasījumu;

ii) ja rēķina vai līdzvērtīga maksājuma pieprasījuma saņemšanas diena nav skaidri noteikta – 30 kalendārās dienas pēc preču vai pakalpojumu saņemšanas dienas;

iii) ja parādnieks saņem rēķinu vai līdzvērtīgu maksājuma pieprasījumu agrāk nekā preces vai pakalpojumus – 30 kalendārās dienas pēc preču vai pakalpojumu saņemšanas dienas;

iv) ja pieņemšanas vai pārbaudes procedūra, ar kuru ir jāpārbauda preču vai pakalpojumu atbilstība līgumam, ir paredzēta tiesību aktos vai līgumā un ja parādnieks saņem rēķinu vai līdzvērtīgu maksājuma pieprasījumu agrāk vai dienā, kad notiek šāda pieņemšana vai pārbaude – 30 kalendārās dienas pēc minētās dienas;

b) rēķina saņemšanas diena nav noteikta līgumā starp parādnieku un kreditoru.

4. Dalībvalstis var 3. punkta a) apakšpunktā minētos termiņus pagarināt ilgākais līdz 60 kalendārājām dienām:

- a) publiskām iestādēm, kuras veic rūpnieciska vai tirdznieciska rakstura saimniecisko darbību, tirgū piedāvājot preces vai pakalpojumus, un uz kurām kā uz publiskiem uzņēmumiem attiecas pārredzamības prasības, kas noteiktas Komisijas Direktīvā 2006/111/EK (2006. gada 16. novembris) par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību ⁽¹⁾;
- b) publiskām struktūrām, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus un kas šajā nolūkā ir pienācīgi atzītas.

Ja dalībvalsts nolemj pagarināt termiņus saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, tā līdz 2018. gada 16. martam nosūta Komisijai ziņojumu par šādu pagarinājumu.

Pamatojoties uz to, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā norāda dalībvalstis, kas ir pagarinājušas termiņus saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, un kurā ņemta vērā šādas pagarināšanas ietekme uz iekšējā tirgus darbību, jo īpaši uz MVU. Šim ziņojumam nepieciešamības gadījumā pievieno attiecīgus priekšlikumus.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. punkta a) apakšpunkta iv) punktā minētās pieņemšanas vai pārbaudes procedūras ilgums nepārsniedz 30 kalendārās dienas pēc preču vai pakalpojumu saņemšanas dienas, ja vien līgumā un konkursa dokumentācijā nav īpaši noteikts citādi un ar nosacījumu, ka tas nav redzami netaisni attiecībā pret kreditoru 7. panta nozīmē.

⁽¹⁾ OV L 318, 17.11.2006., 17. lpp.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka līgumā noteiktais maksājumu termiņš nepārsniedz 3. pantā paredzētos termiņus, ja vien līgumā nav īpaši noteikts citādi un ar nosacījumu, ka tam ir objektīvs pamatojums, ņemot vērā līguma īpatnības, un ka tas jebkurā gadījumā nepārsniedz 60 kalendārās dienas.

5. pants

Maksājumu grafiki

Šī direktīva neskar pušu tiesības saskaņā ar piemērojamo valsts tiesību aktu attiecīgajiem noteikumiem vienoties par maksājumu grafikiem, kas paredz maksājumu veikšanu pa daļām. Šādos gadījumos, ja kāda no šīm daļām netiek samaksāta līdz dienai, par ko puses ir vienojušās, šajā direktīvā paredzētos procentus un kompensāciju aprēķina, pamatojoties tikai uz nokavēto maksājumu summām.

6. pants

Atgūšanas izmaksu kompensācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka – ja saskaņā ar 3. vai 4. pantu komercdarījumos kļūst maksājami nokavējuma procenti – kreditoram ir tiesības saņemt no parādnieka vismaz fiksētu summu EUR 40 apjomā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā fiksētā summa ir maksājama bez vajadzības atgādināt un kā kompensācija kreditoram par atgūšanas izmaksām.

3. Papildus 1. punktā minētajai fiksētajai summai kreditoram ir tiesības saņemt no parādnieka saprātīgu kompensāciju par jebkādam atgūšanas izmaksām, kas pārsniedz minēto fiksēto summu un kas radušās parādnieka maksājuma kavējuma dēļ. Tās varētu ietvert izdevumus, kas radušies, *inter alia*, algojot juristu vai parādu piedziņas aģentūru.

7. pants

Netaisni līguma noteikumi un prakse

1. Dalībvalstis paredz, ka līguma noteikums vai prakse attiecībā uz maksājuma dienu vai termiņu, nokavējuma procentu likmi vai atgūšanas izmaksu kompensāciju nav izpildāma vai rada iemeslu prasībai par zaudējumu atlīdzību, ja tā ir redzami netaisna pret kreditoru.

Nosakot, vai līguma noteikums vai prakse ir redzami netaisna pret kreditoru šā punkta pirmās daļas nozīmē, ņem vērā visus lietas apstākļus, tostarp:

a) jebkādu tādu būtisku novirzi no labas tirdzniecības prakses, kura ir pretēja labai ticībai un taisnīgai darījumu veikšanai;

b) ražojuma vai pakalpojuma īpašības; un

c) to, vai parādniekam ir objektīvs iemesls novirzīties no likumisko nokavējuma procentu likmes, no 3. panta 5. punktā, 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā, 4. panta 4. punktā un 4. panta 6. punktā minētā maksājumu termiņa vai no 6. panta 1. punktā minētās fiksētās summas.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā uzskata, ka redzami netaisns ir līguma noteikums vai prakse, kas izslēdz nokavējuma procentus.

3. Šā panta 1. punkta nolūkā prezumē, ka redzami netaisns ir līguma noteikums vai prakse, kas izslēdz 6. pantā minēto atgūšanas izmaksu kompensāciju.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka kreditoru un konkurentu interesēs pastāv piemēroti un iedarbīgi līdzekļi, lai novērstu tādu līguma noteikumu un prakses turpmāku izmantošanu, kuri ir redzami netaisni 1. punkta nozīmē.

5. Šā panta 4. punktā minētie līdzekļi ietver noteikumus, atbilstoši kuriem oficiāli atzītas struktūras, kas pārstāv uzņēmumus, vai struktūras, kas ir leģitīmi ieinteresētas pārstāvēt uzņēmumus, var saskaņā ar attiecīgās valsts piemērojamajiem tiesību aktiem iesniegt prasību tiesās vai kompetentās administratīvajās struktūrās, pamatojoties uz to, ka līguma noteikumi vai prakse ir redzami netaisna 1. punkta nozīmē, lai tās varētu izmantot piemērotus un iedarbīgus līdzekļus nolūkā novērst šādu noteikumu vai prakses turpmāku izmantošanu.

8. pants

Pārredzamība un izpratnes veicināšana

1. Dalībvalstis nodrošina pilnīgu pārredzamību attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas, tostarp darot publiski pieejamu piemērojamo likumisko nokavējuma procentu likmi.

2. Komisija internetā dara publiski pieejamu detalizētu jaunāko informāciju par likumisko nokavējuma procentu likmēm, ko piemēro visās dalībvalstīs maksājuma kavējuma gadījumā komercdarījumos.

3. Vajadzības gadījumā dalībvalstis izmanto profesionālas publikācijas, reklāmas kampaņas vai jebkurus citus funkcionālus līdzekļus, lai veicinātu izpratni par līdzekļiem uzņēmumu savstarpējo maksājumu kavējumu novēršanai.

4. Dalībvalstis var mudināt maksājumu tūlītējas veikšanas kodeksu izstrādi, kuros būtu skaidri noteikti maksājumu termiņi un atbilstīga kārtība, kā risināt strīdus maksājumu jomā, vai jebkādas citas iniciatīvas, lai risinātu maksājumu kavējumu problēmu un sniegtu ieguldījumu tādas maksājumu tūlītējas veikšanas kultūras pilnveidē, kas veicinātu šīs direktīvas mērķa sasniegšanu.

9. pants

Īpašumtiesību saglabāšana

1. Atbilstīgi piemērojamiem attiecīgās valsts noteikumiem, kas noteikti ar starptautisko privāttiesību aktiem, dalībvalstis paredz, ka pārdevējam saglabājas īpašumtiesības uz precēm, līdz par tām ir pilnībā samaksāts, ja pirms preču piegādes starp pircēju un pārdevēju ir bijusi skaidri izteikta vienošanās par īpašumtiesību saglabāšanas klauzulu.

2. Dalībvalstis var pieņemt vai paturēt spēkā noteikumus attiecībā uz parādnieka jau veiktajiem maksājumiem.

10. pants

Neapstrīdētu prasījumu atgūšanas procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka izpildāmu nolēmumu neatkarīgi no parāda summas parasti var saņemt 90 kalendārās dienās pēc kreditora prasības iesniegšanas vai pieteikuma tiesā vai citā kompetentā iestādē, tostarp izmantojot paātrinātu procedūru, ar nosacījumu, ka parāds vai procedūras jautājumi netiek apstrīdēti. Dalībvalstis šo pienākumu veic saskaņā ar attiecīgajiem valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem.

2. Ar valstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem vienādu nosacījumus piemēro visiem kreditoriem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

3. Aprēķinot 1. punktā minēto laikposmu, neņem vērā:

- a) dokumentu izsniegšanai patērēto laiku;
- b) jebkādu kreditora radītu aizkavēšanos, piemēram, pieteikumu precizēšanai patērēto laiku.

4. Šis pants neskar Regulu (EK) Nr. 1896/2006.

11. pants

Ziņojums

Līdz 2016. gada 16. martam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumam pievieno jebkādus attiecīgus priekšlikumus.

12. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2013. gada 16. martam izpildītu 1. līdz 8. panta un 10. panta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu šo noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos iekļauj arī norādi, ka spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos esošās atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces un kā formulēt šādu norādi.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstīs var palikt spēkā vai stāties spēkā noteikumi, kas kreditoram ir labvēlīgāki nekā šīs direktīvas prasību izpildei vajadzīgie noteikumi.

4. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstis lemj par to, vai to attiecināt uz līgumiem, kas noslēgti pirms 2013. gada 16. marta.

13. pants

Atcelšana

Direktīvu 2000/35/EK atceļ no 2013. gada 16. marta, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu, kad tām minētā direktīva jātransponē savos tiesību aktos un jāpiemēro. Tomēr to turpina piemērot līgumiem, kuri noslēgti pirms minētās dienas un uz kuriem saskaņā ar 12. panta 4. punktu neattiecas šī direktīva.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu pielikumā.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2011. gada 16. februārī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MARTONYI J.*

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2000/35/EK	Šī direktīva
—	1. panta 1. punkts
1. pants	1. panta 2. punkts
2. panta 1. punkta pirmā daļa	2. panta 1. punkts
2. panta 1. punkta otrā daļa	2. panta 2. punkts
2. panta 1. punkta trešā daļa	2. panta 3. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 4. punkts
—	2. panta 5. punkts
—	2. panta 6. punkts
—	2. panta 7. punkta ievadfrāze
—	2. panta 8. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 9. punkts
2. panta 4. punkts	2. panta 7. punkta a) apakšpunkts
2. panta 5. punkts	2. panta 10. punkts
3. panta 1. punkta a) apakšpunkts	3. panta 3. punkta a) apakšpunkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkta ievadfrāze	3. panta 3. punkta b) apakšpunkta ievadfrāze
3. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts	3. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) punkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts	3. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts	3. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) punkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkts	3. panta 3. punkta b) apakšpunkta iv) punkts
—	3. panta 4. punkts
—	3. panta 5. punkts
3. panta 1. punkta c) apakšpunkts	3. panta 1. punkts
3. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmais un trešais teikums	—
3. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrais teikums	2. panta 7. punkta b) apakšpunkts
—	3. panta 2. punkts
—	4. pants
—	5. pants
—	6. panta 1. punkts
—	6. panta 2. punkts
3. panta 1. punkta e) apakšpunkts	6. panta 3. punkts

Direktīva 2000/35/EK	Šī direktīva
3. panta 2. punkts	—
3. panta 3. punkts	7. panta 1. punkts
—	7. panta 2. punkts
—	7. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts	7. panta 4. punkts
3. panta 5. punkts	7. panta 5. punkts
—	8. pants
4. pants	9. pants
5. panta 1., 2. un 3. punkts	10. panta 1., 2. un 3. punkts
5. panta 4. punkts	—
—	10. panta 4. punkts
—	11. pants
6. panta 1. punkts	—
—	12. panta 1. punkts
6. panta 2. punkts	12. panta 3. punkts
6. panta 3. punkts	1. panta 3. punkts
6. panta 4. punkts	12. panta 2. punkts
6. panta 5. punkts	—
—	12. panta 4. punkts
—	13. pants
7. pants	14. pants
8. pants	15. pants
—	Pielikums

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 165/2011

(2011. gada 22. februāris),

ar ko paredz 2011. gadā un turpmākajos gados izdarīt atvilkumus no konkrētām Spānijai iedalītām makreles nozvejas kvotām 2010. gadā notikušās pārzvejas dēļ

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006⁽¹⁾, un jo īpaši tās 105. panta 1. un 2. punktu,

tā kā:

- (1) Makreles nozvejas kvota VIIIc, IX un X zonā; ES ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā 2010. gadam Spānijai tika iedalīta ar Padomes Regulu (ES) Nr. 53/2010⁽²⁾ un 2011. gadam — ar Padomes Regulu (ES) Nr. 57/2011⁽³⁾.
- (2) Makreles nozvejas kvota 2010. gadam tika samazināta pēc tam, kad Spānija veica kvotu apmaiņu ar Franciju un Portugāli saskaņā ar 20. panta 5. punktu Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽⁴⁾.
- (3) Komisija atklāja nesakrītības Spānijas datus par makreļu zveju 2010. gadā, veicot dažādos vērtību ķēdes posmos — no nozvejas līdz pirmajai pārdošanai — reģistrēto un paziņoto datu kontrolpārbaudi. Šīs nesakrītības apstiprinājās vairāku revīziju, verifikācijas apmeklējumu un inspekciju laikā, ko Spānijā veica saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1224/2009. Izmeklēšanas laikā apkopotie pierādījumi ļauj Komisijai secināt, ka šī dalībvalsts makreles kvotu 2010. gadā ir pārsniegusi par 19 621 tonnu.

- (4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 105. panta 1. punktu, ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts ir pārsniegusi tai iedalītās nozvejas kvotas, Komisija izdara atvilkumus no turpmākajām attiecīgās dalībvalsts nozvejas kvotām.
- (5) Regulas (EK) Nr. 1224/2009 105. panta 2. punktā paredzēts, ka nākamajā gadā vai gados izdara atvilkumus no nozvejas kvotām, reizinot tās ar konkrētiem koeficientiem, kas noteikti minētajā punktā.
- (6) Atvilkumi, kas piemērojami 2010. gadā notikušās pārzvejas dēļ, ir lielāki nekā kvota, kura Spānijai 2011. gadam iedalīta nozvejai no attiecīgā krājuma.
- (7) Attiecīgais makreļu krājums patlaban iekļaujas drošās bioloģiskās robežās, un zinātniskie ieteikumi liecina, ka tuvākajā nākotnē tā stāvoklis, visticamāk, nemainīsies. Ja atvilkumu no Spānijai 2011. gadam iedalītās makreles kvotas izdarītu nekavējoties un pilnā apmērā, 2011. gadā būtu jānosaka šīs zvejas pilnīgs aizliegums. Konkrētajos apstākļos šāds pilnīgs aizliegums, visticamāk, būtu saistīts ar nopietnu risku, ka gan attiecīgajam zvejas sektoram, gan ar to saistītajiem apstrādes uzņēmumiem tiktu radītas neproporcionālas sociāli ekonomiskās sekas. Tādējādi, ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas mērķus, tiek uzskatīts par lietderīgu šajā konkrētajā gadījumā atvilkumus, kas vajadzīgi pārzvejojā apjoma kompensēšanai, izdarīt 5 gadu laikā, proti, no 2011. līdz 2015. gadam, un vajadzības gadījumā atlikušos atvilkumus no iedalītās makreles kvotas izdarīt tūlīt nākamajos gados.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Makreles (*Scomber scombrus*) nozvejas kvotu VIIIc, IX un X zonā; ES ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā, kas Spānijai 2011. gadam iedalīta ar Regulu (ES) Nr. 57/2011, samazina saskaņā ar pielikumu.

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 21, 26.1.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 24, 27.1.2011., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

2. pants

Makreles (*Scomber scombrus*) nozvejas kvotu VIIIc, IX un X zonā; ES ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā, ko Spānijai varētu iedalīt 2012. līdz 2015. gadā, un attiecīgā gadījumā tā paša krājuma nozvejas kvotu, ko Spānijai varētu iedalīt turpmākajos gados, samazina saskaņā ar pielikumu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 22. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Krājums	Sākotnējā kvota (2010)	Pielāgotā kvota (2010)	Konstatētā nozveja (2010)	Kvotas un nozvejas starpība (pārzsveja)	Koeficients, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 105. panta 2. punktā (pārzsveja * 2)	Atvilkums (2011)	Atvilkums (2012)	Atvilkums (2013)	Atvilkums (2014)	Atvilkums (2015. gads un attiecīgā gadījumā turpmākie gadi)
MAC/8C3411	27 919	24 604	44 225	- 19 621 (79,7 % no 2010. gada kvotas)	- 39 242	4 500	5 500	9 748	9 747	9 747

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 166/2011**(2011. gada 22. februāris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula ⁽¹⁾),

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

Šī regula stājas spēkā 2011. gada 23. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 22. februārī

*Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,8
	TN	117,7
	TR	100,7
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	161,8
	ZZ	168,9
0709 90 70	MA	41,8
	TR	81,9
	ZZ	61,9
0805 10 20	EG	59,5
	IL	78,1
	MA	56,7
	TN	42,2
	TR	68,9
	ZZ	61,1
0805 20 10	IL	152,5
	MA	92,6
	US	107,8
	ZZ	117,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	IL	119,3
	JM	73,5
	MA	113,5
	PK	34,8
	TR	55,0
	ZZ	77,7
	ZZ	77,7
0805 50 10	EG	68,7
	MA	46,8
	TR	55,8
	ZZ	57,1
0808 10 80	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	105,4
	MK	50,2
	US	127,3
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	111,4
	CL	102,8
	CN	58,9
	US	116,0
	ZA	102,6
	ZZ	98,3

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2011. gada 21. februāris),

ar ko Eiropas Savienībā nosaka darbības uzlabošanas mērķus un brīdinājuma robežvērtības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai 2012. līdz 2014. gadā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/121/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

Eiropas Savienības mērogā, kurus 2010. gada 2. augustā iesniedza ieinteresētajām personām apspriešanai, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 691/2010 9. panta 1. punktā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 549/2004, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta 1. punktu,

(5) Darbības izvērtēšanas iestādes ierosinātie ES mēroga darbības uzlabošanas mērķi vides, kapacitātes un izmaksu efektivitātes jomā ir salīdzināti ar EADA, lai pārliecinātos par to konsekvenci ar primārajiem drošības mērķiem.

tā kā:

(1) Komisijas 2010. gada 29. jūlija Regulā (ES) Nr. 691/2010, ar ko nosaka aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības uzlabošanas sistēmu un ar ko groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 2096/2005, ar kuru paredz kopīgas prasības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai ⁽²⁾, noteikts, ka Komisija pieņem darbības uzlabošanas mērķus Eiropas Savienības mērogā.

(6) Darbības izvērtēšanas iestāde 2010. gada 27. septembrī iesniedza Komisijai ieteikumus par darbības uzlabošanas mērķiem Eiropas Savienības mērogā 2012.–2014. gadā, ziņojumā katru ieteikumu pamatojot ar mērķu izvirzīšanā izmantoto pieņēmumu un apsvērumu aprakstu un kā pielikumu ietverot apspriešanās dokumentu, kurā sniegts apspriešanās procesa kopsavilkums, un atbildes dokumentu, kurā izklāstīts, kā apspriešanās paustie viedokļi ņemti vērā, gatavojot ieteikumus Komisijai.

(2) Komisija, uzaicinot visas Regulas (EK) Nr. 549/2004 10. panta 3. punktā uzskaitītās ieinteresētās personas, 2010. gada 27. maijā rīkoja apspriešanos par pieeju un procesiem, kas izmantojami, lai noteiktu darbības uzlabošanas mērķus Eiropas Savienības mērogā.

(7) Darbības uzlabošanas mērķi Eiropas Savienības mērogā pamatojas uz informāciju, kas Komisijai un darbības izvērtēšanas iestādei bija pieejama laikposmā līdz 2010. gada 24. novembrim. Atbilstīgi prognozēm, ko dalībvalstis iesniedza Komisijai un *Eurocontrol* saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1794/2006 ⁽³⁾, vidējā aprēķinātā aeronavigācijas maršruta pakalpojumu vienības likme Eiropas Savienības mērogā 2014. gadā būtu EUR 55,91 (reālā izteiksmē, euro 2009. gada vērtībā), un starpposma vērtības būtu EUR 58,38 2012. gadā un EUR 56,95 2013. gadā. Šo vērtību aprēķinā ņemts vērā aģentūras *Eurocontrol* jaunākais izmaksu plāns, ieskaitot vienreizēju atlaidi ES dalībvalstīm EUR 0,69 par vienu maršruta pakalpojumu vienību 2011. gadā. Komisija, ņemot vērā darbības izvērtēšanas iestādes ziņojumu un efektivitātes uzlabojumus, ko var panākt, pakāpeniski un saskaņoti īstenojot visus Eiropas vienotās gaisa telpas otrā tiesību aktu kopuma elementus, uzskata, ka izmaksu efektivitātes mērķi ES mērogā var noteikt zemāku, nekā tas ir jaunākajos konsolidētajos dalībvalstu plānos.

(3) Komisija saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 691/2010 3. pantu 2010. gada 29. jūlijā norīkoja darbības izvērtēšanas iestādi, lai tā sniegtu palīdzību darbības uzlabošanas sistēmas īstenošanā.

(4) Darbības izvērtēšanas iestāde sadarbībā ar EADA sagatavoja priekšlikumus par darbības uzlabošanas mērķiem

⁽¹⁾ OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 3.8.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 341, 7.12.2006., 3. lpp.

(8) Padome 2009. gada 30. martā apstiprināja Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības ģenerālplānu⁽¹⁾ – aktuālu dokumentu, kas ir SESAR izstrādes un ieviešanas vispārztīts ceļvedis. Tajā pausts Komisijas politiskais redzējums un vērienīgie uzdevumi, ko tā izvirzījusi Eiropas vienotajai gaisa telpai un tās tehnoloģiskajam balstam tādās galvenajās darbības jomās kā drošība, vide, kapacitāte un izmaksu efektivitāte, un darbības uzlabošanas mērķu noteikšana Eiropas Savienības mērogā jāuzskata par daļu no procesa, kas vērsts uz šo uzdevumu īstenošanu.

(9) Lai pienācīgi apzinātu, mazinātu un pārvaldītu drošības apdraudējumus, darbības uzlabošanas sistēmas pirmajā pārskata periodā Komisijai, kurai padomu dod EADA, jānovērtē un jāvaldī galvenie drošības darbības rādītāji. Dalībvalstīm jāuzrauga un jāpublicē šie galvenie darbības rādītāji, un tās var izvirzīt attiecīgus mērķus.

(10) Piemērojot Regulas (ES) Nr. 691/2010 18. apsvērumu, 10. un 13. pantu, II pielikuma 1.2. punktu un III pielikuma 1. punktu, valsts vai funkcionālā gaisa telpas bloka darbības uzlabošanas mērķiem nav obligāti jābūt vienādiem ar darbības uzlabošanas mērķiem Eiropas Savienības mērogā; tiem jābūt saskanīgiem ar attiecīgajiem darbības uzlabošanas mērķiem Eiropas Savienības mērogā. Šī konsekvence jāatspoguļo valsts vai funkcionālā gaisa telpas bloka darbības uzlabošanas plānā.

(11) Komisijai valstu vai funkcionālo gaisa telpas bloku darbības uzlabošanas plāni un mērķi jāvērtē globāli, katru mērķi sabalansēti izsverot salīdzinājumā ar citiem mērķiem, ņemot vērā dažādu darbības jomu attaisnotu kompensēšanu, paturot prātā primāros drošības mērķus. Tai jāņem vērā vietējie apstākļi – it sevišķi valstīs, kur vienības likmes ir zemas, vai valstīs, kur izmanto “Eiropas atbalsta mehānismu” – piemēram, jau īstenotie izmaksu samazināšanas pasākumi, plānotās izmaksas konkrētām programmām, kas paredzētas darbības uzlabojumu gūšanai īpašās darbības jomās, un specifiski aspekti, tostarp sasniegumi un neizdošanās. Piemērojot Regulas (ES) Nr. 691/2010 13. panta 1. punktu, Komisijai pienācīgi jāņem vērā situācijas izmaiņas, kas var būt notikušas no Eiropas Savienības mēroga mērķu pieņemšanas dienas līdz novērtēšanas dienai. Novērtējumā jāņem vērā arī dalībvalstu panākumi dažādās galvenajās darbības jomās un it sevišķi izmaksu efektivitātes jomā, ko tās guvušas kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1070/2009⁽²⁾ pieņemšanas.

(12) Piemērojot Regulu (EK) Nr. 1794/2006, dalībvalstīm jāatļauj pārņemt peļņu vai zaudējumus, ko tās guvušas līdz 2011. gadam ieskaitot.

(13) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Vienotās gaisa telpas komitejas atzinumu,

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2009/320/EK (OV L 95, 9.4.2009., 41. lpp.).

⁽²⁾ OV L 300, 14.11.2009., 34. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Darbības uzlabošanas mērķi Eiropas Savienības mērogā

Darbības pārskata periodā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim darbības uzlabošanas mērķi Eiropas Savienības mērogā ir šādi:

a) vides mērķis – vidējā horizontālā maršruta lidojuma efektivitātes rādītāja uzlabojums par 0,75 % 2014. gadā salīdzinājumā ar situāciju 2009. gadā;

b) kapacitātes mērķis – vidējās maršruta gaisa satiksmes plūsmas pārvaldības (ATFM) kavēšanās uzlabojums līdz ne vairāk kā 0,5 minūtēm par katru lidojumu 2014. gadā;

c) izmaksu efektivitātes mērķis – vidējās aprēķinātās Eiropas Savienības mērogā noteiktās aeronavigācijas maršruta pakalpojumu vienības likmes samazinājums no EUR 59,97 2011. gadā līdz EUR 53,92 2014. gadā (reālā izteiksmē, euro 2009. gada vērtībā) ar starpposma vērtībām 2012. gadā EUR 57,88 un 2013. gadā EUR 55,87.

2. pants

Brīdinājuma robežvērtības

1. Visiem galvenajiem darbības rādītājiem, ko piemēro darbības pārskata periodā, brīdinājuma robežvērtība, pēc kuras sasniegšanas var sākt Regulas (ES) Nr. 691/2010 18. pantā minētā brīdinājuma mehānisma piemērošanu, ir darbības izvērtēšanas iestādes reģistrētās faktiskās satiksmes novirze no 3. pantā minētajām satiksmes prognozēm vismaz 10 % apmērā kalendārā gada laikā.

2. Izmaksu efektivitātes rādītājam izmaksu rezultātu brīdinājuma robežvērtība, pēc kuras sasniegšanas var sākt Regulas (ES) Nr. 691/2010 18. pantā minētā brīdinājuma mehānisma piemērošanu, ir darbības izvērtēšanas iestādes Eiropas Savienības mērogā reģistrēto faktisko izmaksu novirze no 3. pantā minētajām aprēķinātajām atsaucēs izmaksām vismaz 10 % apmērā kalendārā gada laikā.

3. pants

Pieņēmumi

Šā lēmuma 1. un 2. panta pamatā ir šādi pieņēmumi:

1) satiksmes prognozes Eiropas Savienības mērogā, izteiktas maršruta pakalpojumu vienībās: 2012. gadā 108 776 000, 2013. gadā 111 605 000 un 2014. gadā 114 610 000;

2) aprēķināto atsaucēs izmaksu prognozes Eiropas Savienības mērogā (reālā izteiksmē, euro 2009. gada vērtībā): 2012. gadā 6 296 000 000, 2013. gadā 6 234 000 000 un 2014. gadā 6 179 000 000.

4. pants

Eiropas Savienības mēroga mērķu pārskatīšana

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 691/2010 16. panta 1. punktu Komisija izlemj pārskatīt 1. pantā noteiktos Eiropas Savienības mēroga mērķus, ja pirms pārskata perioda sākuma tai ir būtiski pierādījumi tam, ka sākotnējie dati, pieņēmumi un/vai pamatojumi, kas izmantoti, lai izvirzītu sākotnējos Eiropas Savienības mēroga mērķus, vairs nav spēkā.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Valstu vai funkcionālo gaisa telpas bloku

darbības uzlabošanas plānus, kas pieņemti pēc 2012. gada 1. janvāra, piemēro ar atpakaļejošu spēku no pārskata perioda pirmās dienas.

Briselē, 2011. gada 21. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

